

Єшнівське спасибі

Коли курлячуть в небі журавлі,
А осінь зустрічається із літом,
Я хочу опинитись на крилі,
Щоб з ними в вирій і собі летіти.

Можливо, там дитинство десь моє,
Де я хлоп'ятком знов горнусь до неньки.
Та вирросло, дивись, маля твоє,
Моя матусю, сива та рідненька.

Простіть нас, мамо, тату, ви простіть.
Ми вас не так, можливо, шанували.
За нас і досі серце вам болить,
Бо шлях у люди нам проторували.

Ви працювали вдень, а то й вночі,
Серпом пшеничний стиглий жали колос,
А нам дали в країну знань ключі.
В піснях лишили неповторний голос.

Дорога ваша ближче до зими,
Моя лише до літечка підходить.
А час невпинний дужими крильми
Чомусь так швидко стрілки переводить.

Вже на косах давно на ваших сніг,
А я давно вже на своєму хлібі,
За все вклоняюсь я до ваших ніг,
Кажу єшнівське вам своє спасибі.

Святослав МАТВІЙЧУК.
с. Чудниця.